

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

เพราะความติดดินจึงทุกข์

หลวงตาได้เห็นพี่น้องทั้งหลายหันหน้าเข้าวัดในเวลาว่างนี้ รู้สึกว่ามีความซาบซึ้งใจกับท่านทั้งหลายเป็นอย่างมาก ส่วนมากมันหันหน้าเข้ารอกเวจี เข้าโรงบารโงงบ้ำโรงระบาราโป้ไปอย่างนั้น ไม่ได้หันหน้าเข้าสู่ศีลสุธรรมพอจะให้ความร่มเย็นแก่จิตใจหันเข้าไปสู่สถานที่เหล่านั้นเป็นพื้นเป็นไฟออกมา เวลาเข้าไปก็เพลิน พอหันหน้าเข้ามานี่เป็นไฟเผาตัวเองตลอดเลย นี่เป็นของไม่ดี วันว่างอย่างนี้ควรจะหันหน้าเข้าสู่วัดสู่วาไม่เข้าวัดก็ตาม ให้อยู่ภายในบริเวณแล้วอบรมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น ใจนี้ละเป็นตัวสำคัญ ตัวติดตัวดินให้โลกได้เป็นพื้นเป็นไฟอยู่ทั่วแดนโลกธาตุนี้ มีแต่เรื่องของกิเลสก่อพื้นก่อไฟใส่หัวใจของโลกและเผาโลกให้ร้อน แล้วก็หลอกไปด้วยว่าที่นั่นเจริญที่นี้เจริญ ดินกันไปๆ อย่างนั้น

ธรรมท่านไม่ได้เป็น พอหันหน้าเข้าวัด หันหน้าเข้าวัดคือหันหน้าเข้าธรรม หันหน้าเข้าธรรมคือหันหน้าเข้าดูความวุ่นวายในใจของตัวเอง นั่นละความวุ่นวายในโลกนี้ไม่อยู่ที่ไหนนะ อยู่ที่ใจ ขอให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ พื้นไฟอยู่ที่ใจ เครื่องหลอกหลวงให้เราหลงเป็นบ้าไปก็อยู่ที่ใจ เครื่องหลอกก็คือกิเลส หลอกหลวงไปเรื่อย ๆ มีแต่ว่าจะร้ายจะร้ายจะดีบจะดี แล้วมีแต่ความเลวเป็นลำดับลำดับไป ถ้าธรรมนี้ไม่ต้องบอกว่าจะร้ายจะร้ายจะดีบจะดีก็ตามมันหากรู้ขึ้นภายในจิตใจ ปล่อยางเรื่องทั้งหลายที่เคยสำคัญมันหมายความว่าดีบว่าดีออกโดยลำดับ สู้หัวใจกับธรรมไม่ได้ รวมแล้วมาอยู่ที่หัวใจ

หัวใจที่จำขึ้นมาในที่นั้นครอบโลกธาตุ ไม่มีสิ่งใดจะมาเป็นคู่แข่งได้เลย คือหัวใจสิ้นกิเลสแล้ว ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ หัวใจที่เต็มไปด้วยกิเลสก็เท่ากับเต็มไปด้วยพื้นด้วยไฟ อยู่ที่ไหนหาความสงบร่มเย็นไม่ได้ แม้จะอยู่ในบ้านในเรือนเจ้าของ ปิดประตูไว้มันก็ร้อนอยู่ภายในห้องนั้นแหละ ปิดประตูไว้กิเลสมันเผาเราอยู่ที่หัวใจ เกิดความเดือดร้อนอยู่คนเดียว ไม่มีเพื่อนมีฝูงก็ร้อนอยู่คนเดียว ที่นี้กลับตรงกันข้ามหันหน้าเข้าสู่ธรรมสู่ธรรมปิดประตูคนเดียว เย็นอยู่คนเดียว พัดกับกิเลสขาดสะบั้นไปหมดแล้ว จำครอบโลกธาตุ แล้วไม่มีอะไรละ

เมื่อสรุปลงแล้วมีใจดวงเดียวเท่านั้นเป็นธรรมชาติที่เลิศเลอ แต่เวลานี้เลิศเลอไม่ได้ มีแต่กิเลสเสกสรรปั้นยอดตนว่าเลิศเลอแบบนั้นเลิศเลอแบบนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องหลอกของมัน แล้วเอาไฟเผาเราๆ ส่วนธรรมท่านไม่หลอกใคร ขอให้ปฏิบัติดูซิ ให้ดูใจตัวเองบ้าง เราเป็นลูกชาวพุทธไม่เคยดูใจตัวเองบ้าง ดูใจคือดูด้วยจิตตภาวนา

ภavana แปลว่าการอบรมจิตใจ เพราะใจออกแวกคลอนแคลนติดดินตลอดเวลา อบรม ให้มีความสงบร่มเย็นด้วยธรรม แล้วจะมีความเย็นขึ้นมาภายในใจของเรา พอธรรมกับใจเข้าสัมผัสกันเท่านั้น สิ่งทั้งหลายที่เราหมายมั่นปั้นมือยึดมั่นถือมั่นทั้งหลาย นี่หนักยิ่งกว่าภูเขาทั้งลูกนั้นมันจะเบาลงๆ สละลงไปเอง ได้ของดีแล้วปล่อยของเลวไปโดยลำดับ

เหมือนเราไปเจอตะกั่วเจอทองแดงก็ว่าดีๆ ปล่อยนี้ปล่อยนั้น พอไปเจอทองคำ ปล่อยหมด วิ่งเข้าหาทองคำหาเพชรหาพลอยไปเลย นี่ธรรมะก็เป็นอย่างนั้น ถ้าจิตได้หมุนเข้าสู่ธรรมแล้วจะเย็นไปนะ ความเย็นอยู่ที่ใจ ท่านทั้งหลายจะไปหาที่ไหน หาไม่เจอ ไม่มีใครเกินศาสดาองค์เอก ผู้ฉลาดแหลมคมในการหาความสุขให้โลกทั้งหลายได้รู้ได้เห็นได้ทรงกัน ความทุกข์ก็บอก ปิดออกตลอดเวลา แต่โลกทั้งหลายมันชอบคว้ามับๆ ถ้าเป็นเรื่องกิเลสตัณหาเป็นพื้นเป็นไฟแล้วมันคว่ำเร็ว แต่อรรถธรรมนี้ไม่ค่อยอยากคว่ำกันละ หากว่าธรรมนะจะมีความสงบร่มเย็น ไม่เช่นนั้นจะร้อนตลอดไป

เราจะไปหมายภพใดชาติใดที่ใดให้ห่างจากหัวใจของเรานะ ให้เราดู เวลานี้ใจมันติดมันดินทั่วแดนโลกธาตุ เราไม่ได้ดูตัวใจตัวติดดินวิ่งไปตามเงาของมัน วิ่งไปตามเท่าไรก็หมดหวังๆ สุดท้ายก็นับข้อมือเท่านั้นเอง เรื่องกองทุกข์มารวมอยู่ที่ข้อมือ คนนั้นติดหนี้เราเท่านั้น คนนี้ติดหนี้เท่านั้น พวกเศรษฐีภุมมพินที่มีเงินมากไม่ติดหนี้เขา แต่เขากลับมาติดหนี้ตัวเอง แล้วไปไม่รอดแล้วก็นับข้อมือ เป็นอะไรถึงนับข้อมือล่ะคุณพ่อ อัย นี่ก็หมดหวังแล้วสุ หมดหวังอย่างไร ก็นี้กูจวนจะตายแล้วเงินที่เขาติดหนี้ คนนั้นติดเท่านั้น คนนั้นติดเท่านั้น นับข้อมือๆ นี่กูตายแล้วเหล่านี้ขาดสะบั้นไปหมดเลย ที่นี้คนที่นับข้อมือมีแต่กองทุกข์ทั้งนั้นเลย พวกที่ติดหนี้เขาก็คอยอยากให้คนที่เป็นเจ้าหนี้ตาย เขาจะได้หายห่วงสบาย ไม่มีอะไรมารัดคอเขา คนนั้นก็ติดก็ดินอยู่ภายใน สุดท้ายก็มานับข้อมือ คนนั้นติดหนี้เท่านั้น คนนี้ติดหนี้เท่านั้นๆ เรียกว่าหมดหวัง

นี่ละพอนับข้อมือนับอย่างนี้ละลูก นั้นเห็นไหมล่ะ เงินมากมาย แทนที่จะเป็นประโยชน์ กลับมาเป็นไฟเผาตัวในวาระสุดท้าย สุดท้ายก็นับข้อมือ ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร อย่าไปติดหนี้ติดสินใครอะไรมากมาย ความติดดินติดนี้ละพาให้ติดหนี้ติดสิน ท่านทั้งหลายจำเอา ธรรมดูหมด ธรรมท่านจำไปหมด เห็นหมด มันติดมันดินอะไรมนุษย์เรา ส่วนมากก็คืออยากดีอยากเด่น ชิงดีชิงเด่น คนนั้นก็อยากดี คนนี้ก็อยากดี อยากให้เขานับถือหน้า อยากให้เขายกยอสรรเสริญ ไหว้วกันนั้นไหว้วกันนี้ไม่มีก็ เอ้า ไปกู้ยืมเขามาเพื่อจะค้าเป็นต้นทุน แล้วหากำไรออกมา มาแล้วจะได้มีหน้ามีตาสูงส่งขึ้น เพราะอาศัยติดหนี้เขามาเป็นต้นทุน

สุดท้ายหนี้เข้ามามันก็มาเป็นยักษ์เป็นผี เรียกว่าเป็นต้น จากนั้นก็เป็นดอก ดอกเขาคิดเท่าไรๆ เงินต้นมีเท่านั้น แผลงฤทธิ์ออกมาให้คิดดอก ดอกเท่าไร สุดท้ายหาเงิน

ให้ดอกก็ไม่พอ อย่าว่าแต่จะเอาต้นทุนไปใช้หนี้เขาเลย หาดอกให้เขาก็ไม่พอ จม นี้ ความดีความดีเกินเนื้อเกินตัว อย่าพากันติดกันดินเกินประมาณ ธรรมท่านเตือนให้ จำนะ โลกเราเพราะความดีความดีจึงได้รับความทุกข์ อยากคืออยากเด่น อยากได้ อยากมี ความอยากมันอยากทุกคน หาขอบธรรมก็ได้ หาผิดทางแล้วก็เสียได้ ให้พากัน ระมัดระวัง เห็นแต่ที่ไหนคว่ำเอาๆ แล้วก็มาเป็นไฟเผาตัวเอง พากันจตจำเอนนะ

ธรรมสอนโลกท่านสอนตรงไปตรงมาอย่างนี้แหละ ธรรมท่านไม่เตือนร้อน เราไม่ เตือนร้อน ผู้มีธรรมท่านก็ไม่เตือนร้อน เราเป็นผู้เตือนร้อน เพราะไม่มีธรรม มีแต่ความ ทะเยอทะยานอยาก แล้วก็ติดดินตลอดไป ไม่ดี พากันจตจำเอนจำ เราเกิดมาจากท้องแม่ ของเราก็มีเราคนเดียวแต่งตัววันเกิดมาเท่านั้นละ สิ่งเหล่านี้มาเกิดทีหลัง ได้มาก็ได้ เสีย ไปก็เสีย อาศัยกันไป อย่าให้ติดดินจนกระทั่งทุ่มตัวลงไปจมด้วยกันเลยอย่างนี้ใช้ไม่ได้ นะ พากันจำเอา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz